No. 2715 Woensdag 5 Februari 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

WELK STANDPUNT?

Curaçao maakt woelige weken door.

Eerst de chauffeurs en daarna de Isla-arbeiders begonnen een ongeorganiseerde staking, die tenslotte in georganiseerde banen geleid is.

Iets waarvoor de beide strijdende partijen dankbaar zijn moesten.

En toch werden vroeger en ook dezer dagen uitingen gebezigd, alsof de geestelijkheid altijd met stakers meeheulen.

Het is een ietwat beleefdere uitdrukking van de woorden „revolutionnair", „socialist" en „rode leider", welke de bekende mijnwerkersleider, Mgr. Prof. Dr. Poels het vorige jaar van uit de Nederlandse liberale pers naar het hoofd geslingerd kreeg, toen hij zijn protesten horen deed, tegen de loonsverlaging, welke men nog wilde toepassen op de *f* 15.— der Limburgse mijnwerkers.

In de jaren dat de priester Ariens als jong kapelaan in Enschede optrad met zijn arbeidersverenigingen, heeft deze heel wat meer nog daarover te horen gekregen; ook uit eigen kring.

Maar we leefden toen nog in de jaren, toen eenieder, die het voor de arbeiders durfde op te nemen, werd uitgekreten voor een Socialist.

Een Katholieke arbeidersvereniging klonk in die dagen als een oproerskreet.

Voor het paradox, dat Christus uitsprak: „Wie zijn leven wil winnen, verlieze het", staan nog heel wat mensen verbaasd, ook zij die eigenlijk de diepste levenswetten beter moesten kennen.

Hoe velen staan niet, uit een misschien begrijpelijk, maar toch niet gemotiveerd conservatisme, afkerig tegen alles, wat naar omwenteling zweemt.

De waarheid is echter, dat er tengevolge van de erfzonde, geen orde is in het heelal. Nu maakt de verlossing het den mens mogelijk, in liefde een orde te scheppen, doch deze orde moet dikwijls in deze Maatschappij veroverd worden en dat gaat veelal alleen door een omwenteling, soms vreedzaam, soms helaas minder vreedzaam tegen toestanden en bestaande dingen.

Zelfs binnen de Kerk kwam het dikwijls tot spanning tussen hen, die het meer behoudende element vormden, en de heiligheid, dat een omwenteling dikwijls met grote kracht verdedigde.

En meestal op sociaal gebied.

„De grootste heiligen, zo zeide Ariens op zijn priesterfeest in Maarsen, „waren vernieuwers en revolutionnairen en daarom heb ik dat woord nooit als een scheldwoord, maar als een niet verdiend compliment gevoeld."

En zeer terecht: want „Ware omwenteling, die aan de liefde ontbloeit, zegt Chesterton, staat onder rechtstreekse of onrechtstreekse ingeving van den H. Geest, die de grootste ordestichter was en bijgevolg de grootste hervormer.

Maar oproerlingen in wie de liefde niet leeft, kunnen nooit een nieuwe en betere orde tot stand brengen. Zo verging het in de Franse, Russische en thans Duitse revoluties.

Grote waarheden lagen er in het liberalisme, socialisme, communisme en nationaal socialisme en toch groeide er nieuw onrecht op de plaats, waar het oude onrecht werd uitgeroeid.

Niet de geest van verzet, ook al uit zij zich in een ontspoorde liefde, verdient onze grootste afkeuring. Niet de oproerlingen, die lijden onder het onrecht van een wanordelijk regiem, zijn de schuldigen, maar de mensen die de geest vergaten voor de letter.

De grote verantwoordelijkheid voor de Russische revolutie draagt niet Lenin, maar de egoistische Russische aristocratie, die de lijdende proletariërs en boeren en de door onrecht verbitterde intellectuelen tot de wanhoop dreven. Christenen, die zich in het sociale leven voordoen als heidenen, dragen, als er een oproer ontstaat, grotere verantwoordelijkheid, dan zij die beu van hun ellende, streden voor brood en menselijke waardigheid. Ons Christendom maakt ons tot revolutionnairen tegenover een maatschappij van anthropocentrisch humanisme, want de geest van de mens kan met een bestaande instelling, die de rechten van de koninklijke mens veracht, geen genoegen nemen.

En daarom nemen onze leiders het op, met christelijke wijsheid en in de geest van liefde, met uitsluiting van alle geweld, tegen het bestaande onrecht, tegen de conservateurs, die als bourgois-satisfait niets voelen voor een wijziging in de bestaande toestanden, en trachten ze allen die daartegen strijden, te leiden en te voeren langs de wegen der Christelijke liefde.

Op het voorbeeld van den heiligen groten Nederlandsen priester Alfons Ariens, die onlangs door den oud-Minister Jhr. Ruys werd voorgesteld, als de heilige revolutionnair, die onze voorspreker zijn moest, onze grote helper en redder.

Nog dit jaar oorlog tussen Rusland en Japan?

Moskou bereidt zich voor.

Kenners van de politieke en economische toestand in het Verre Oosten verzekeren op het ogenblik, dat nog in de loop van 1936 een oorlog tussen Sovjet-Rusland en Japan zal uitbreken. In onderstaand artikel geeft een bijzondere correspondent van de V. P. B. interessante bijzonderheden over de militaire maatregelen aan Russische zijde.

In Irkoetsk en duizende kilometers ten Westen en ten Oosten van de hoofdstad van de Baikal-provincie, heerst een bedrijvig leven. In deze streken rollen treinen met bouwmaterialen, artillerie en munitie aan, hier worden vliegvelden en spoorlijnen aangelegd, hier komen en gaan duizenden politieke gevangenen, die onder voor een Curaçaose arbeider ondenkbare omstandigheden hun arbeid moeten verrichten — hier wordt voor alles gewerkt, gewerkt en nog eens gewerkt. Want van hier tot naar het verste Verre Oosten tot aan de kust van de Japanse Zee legt het Kremlin een ongevoor Russische verhoudingen ongekend kend sterke militaire basis aan.

Er zijn zeker weinig dingen, die in het kader van het z.g. tweede vijfjaren-plan van de Russische industrialisatie zo snel en zo grondig zijn vol bracht als de nodig geoordeelde militaire maatregelen in het Verre Oosten. Een kleine optelling, die geenszins aanspraak op volledigheid kan maken, bewijst reeds, hoe ernstig de Sovjets het met hun militaire en verkeers-technische positie in het Verre Oosten menen.

Nieuwe spoor- en auto-wegen.

Begin November werd — zonder dat de internationale pers aan dit belangrijke feit veel aandacht besteedde — een autoweg van niet minder dan 900 K.M. lengte tussen Chabarofsk, de zetel van de generale staf van het Blücherleger, en de voornaamste Russische haven in het Verre Oosten, Wladiwostok, voor het verkeer geopend. En onlangs is men bij de aanleg van strategische wegen weer een stap verder gekomen: De Amoerspoorweg, die voor de Russen als enige verbindingsweg met de Oostelijke kustprovincie van buitengewoon veel betekenis is, heeft men van het station Karymskaja tot in de omgeving van Chabarofsk van een dubbel spoor voorzien. Bovendien is men op het ogenblik bezig met de aanleg van een spoorweg, die de afstand tot Wladiwostok met 100 K.M. zal verkorten, terwijl ook de nieuwe lijn tussen Oelan Bator, de hoofdstad van Buiten Mongolië en Tsjita aan de Amoerspoorweg bijna gereed is.

Welke moeilijkheden hier overwonnen moeten worden en onder welke omstandigheden de honderdduizenden politieke gevangenen hun arbeid moeten verrichten, blijkt het best uit de publicaties in de Russische bladen. In twee jaren heeft men niet minder dan 8 millioen kubieke meter rots in de lucht moeten laten springen. 2992 Stations en andere gebouwen werden uit de grond gestampt en 30 K.M. bruggen werden aangelegd. Men heeft 1.3 millioen vaten cement en 700.000 kubieke meters beton verbruikt. 1435 Wissels en 380 K.M. rangeerbanen werden aangelegd. En dit alles onder buitengewoon moeilijke omstandigheden — de winter duurt in het Verre Oosten 7 à 8 maanden, waarin de thermometer een stand van 60 -65 graden vorst bereikt. In verschrikkelijke sneeuwstormen heeft men rotsen laten springen en ijskoude bergstromen moeten doorwaden. Duizenden arbeiders hebben daarbij het leven gelaten.

En wat doet Japan?

En nu. Japan — hoe reageert dit land op de militaire voorbereidingen van Moskou? Bijna dagelijks hoort men nieuwe berichten over de verscherping van de betrekkingen tussen Tokio en Moskou, over grens-incidenten, waarbij aan beide zijden doden en gewonden vielen, over „onafhankelijkheidsbewegingen". Het aanleggen van nieuwe spoorwegen in Oost-Siberië heeft Japan beantwoord met de verbetering van de verkeersverbindingen in Mantsjoekwo. Begin December zijn de nieuwe lijnen Sypingai-Siam en Linkaoe-Misjan in bedrijf genomen. Het aanleggen van vliegvelden zorgt voor een verdere bespoediging van het verkeer. Bovendien heeft Japan in Mantsjoekwo vele militaire steunpunten aangelegd. Aan beide zijden wapent men zich koortsachtig, beide landen betrekken hun stellingen.

In dit verband was het een handige zet van Japan, zich via een „onafhankelijksheidbeweging" van Noord-China meester te maken, zodat het ook in de rug gedekt is. Geheel onafhankelijk daarvan blijft echter Mongolië de twistappel tussen Moskou en Tokio. Evenals dat in Binnen-Mongolië reeds het geval is, wenst Japan ook in Buiten-Mongolië — het Russische Mongolië dus — vaste voet te krijgen. Door een diplomatieke manoeuvre heeft Japan reeds getracht zich een controle over Buiten-Mongolië te verschaffen. Moskou doorzag deze plannen en wees de voorstellen tot bijlegging van de grens-incidenten tussen Mongolië en Mantsjoekwo van de hand, waarop de Japanners met militaire maatregelen dreigden en de Russen demonstratief den Mongoolsen minister-president tot militaire onderhandelingen naar Moskou riepen...

De kansen in een eventuele oorlog.

Hoe is de toestand eigenlijk op het ogenblik in de meest gevaarlijke hoek van het Verre Oosten? Het is een voortdurend getwist, een wederzijds kat- en muisspel — maar ook een steeds uit de weg gaan van een zeker voorhanden zijnd oorlogsgevaar. Beide landen bereiden zich op volle kracht op de oorlog voor, die intussen door geen van beiden gewenst wordt, doch waarvan men overtuigd is, dat hij op de lange duur niet te vermijden is.

De vooruitzichten van een dergelijke oorlog laten zich ondanks de Japanse successen in Mantsjoekwo, Binnen-Mongolië en Noord-China niet gemakkelijk beoordelen. Japan heeft een schitterend leger, een sterke luchtvloot en goede steunpunten op het Aziatische continent. Desondanks is Tokio de gedachte aan een oorlog met Sovjet-Rusland — zelfs indien Engeland en Amerika neutraal zouden blijven — niet aangenaam. Want het Blücher-leger omvat 300.000 man keurtroepen, 1500 vliegtuigen, die ten dele een buitengewoon grote actie-radius bezitten, 800 tanks, pantserwagens en een grote menigte zware artillerie. Bovendien zendt Moskou op het ogenblik ook een divisie, instructeurs, tanks en artillerie naar Mongolië. En de Russische vloot in de Japanse Zee is weliswaar een onbekende grootheid, maar bestaat er voor Tokio niet het gevaar van een Engels-Russisch samengaan, tenminste in dit deel van de wereld?

De nieuwe Adjudant van Z. Exc. den Gouverneur, de bekende schermer Luitenant A. J. G. Boutmy op het m.s. Simon Bolivar, om te vertrekken naar Curaçao. Een laatst vaarwel.

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

21)

— „Wat bedoelt u daarmee?" vroeg Bure verwonderd.

— „Enkel dit," hernam hij, „Mevrouw Rouvet hield onzeglijk veel van haar kind en ze was bang hem het gezag van een stiefvader op te leggen. Zich heel en gans willende toewijden aan dat kind, wees ze voorlopig de aanzoeken van Feldhun af, met de verklaring dat ze niet wilde hertrouwen, vooraleer het geluk van den kleine verzekerd te hebben."

— „Een goede moeder!"

— „Ik heb ook nog andere inlichtingen ingewonnen... Alvorens in betrekking te komen met het slachtoffer, had Feldhun een tamelijk-bewogen levensloop; hij heeft nooit veel geluk gehad en verscheidene beroepen uitgeoefend; sinds enige tijd zit hij overal in schulden en zal nergens nog een onderkomen vinden."

— „In zulk geval, zou de fortuin van Mevr. Rouvet zeer welkom geweest zijn?"

— „Dat is mijn gedachte ook! Het moet echter gezegd dat Feldhun de jonge vrouw werkelijk liefhad; het was niet enkel om haar fortuin dat hij haar vriendschap trachtte te verwerven; integendeel; het geld was ongetwijfeld bijzaak voor hem. De man geeft de indruk van een overwonnene, wiens enige bekommernis moet geweest zijn: een onderdak te vinden en een bemind en liefhebbend wezen om de wonden van z'n hart te helen... Waarom zouden ook rijke vrouwen geen recht hebben op liefde?..."

— „Indien ik u goed begrijp," en Bure kuchte even, „dan had, volgens u, Feldhun geen belang bij een moord bij Mevr. Rouvet?"

— „Neen, volstrekt geen belang. Ik ben er integendeel van overtuigd dat hij iedere avond bad voor het welzijn van zijn beminde. Feldhun heeft — zoals hij dat zelf zeide, — alles verloren; hij staat helemaal alléén nu."

Het was een paar minuten stil; Wens wist wel dat de rechter genoegen vond in het nazien en onderzoeken van lijsten, en hij reikte er hem een over zeggende:

— „Ik heb eergisteren reeds verklaard: het lijdt geen twijfel dat de kleine J. Rouvet en zijn moeder van heel „dichtbij" getroffen werden, en ik geloof, dat met deze negen namen, de lijst volledig besloten is." Bure las even de tekst die vóór hem lag.

— „In orde!" sprak hij. „Maar we zouden elk geval afzonderlijk moeten onderzoeken. We beginnen met Jaupin die de vorige nacht aangehouden werd; we weten dat hij een meester-oplichter is, maar die kan ook enig belang hebben gehad bij..."

— „De dood van Mevr. Rouvet?... Dat is betrekkelijk!" ging Vorobeïtchik voort; „hij bezat alle middelen om de jonge vrouw te beinvloeden en aldus heeft hij haar belangrijke sommen afgeperst; u moet weten: Jaupin was in het bezit van brieven van haar ex-echtgenoot en dreigde voortdurend die openbaar te maken. De inhoud van die brieven, gericht aan een meisje van laag allooi, was geschikt om Mevr. Rouvet verdacht te maken in de ogen van Feldhun, en ook om in de ogen van het kind, zijn moeders eer te vertroebelen, te bevuilen. De jonge vrouw had Jaupin gedreigd hem aan te klagen bij het gerecht en de laatste dagen moet het er meermaals heftig zijn toegegaan tussen beiden, „en op ietwat honende toon voegde hij eraan toe: „Die Jaupin is zowat het type van den onweerstaanbare; dat betekent dat die kerel te zeer overtuigd is van zijn betoveringskracht op de vrouwen. Het was hem bovendien niet genoeg geld af te truggelen van Mevr. Rouvet... onlangs nog had hij haar laten verstaan dat hij haar huwen wilde, en daarin ligt de oorsprong van de menigvuldige scénes waarvan ik gewaagde. Daags vóór haar dood wist Mevr. Rouvet zich los te maken uit de greep van dien schurk en de opspraak-wekkende brieven werden haar ter hand gesteld voor de prijs van een klein fortuin."

— „Heeft Jaupin een alibi?" vroeg Bure.

— „Hm!... Ja en neen!... Hij verklaart de namiddag en de vooravond van de 14de te hebben doorgebracht met een vriend, welke dit bevestigt; maar die vriend is ook een minderwaardig persoontje die best thuis is in de kroegjes en bovendien een trouwe klant van moeder Justitia; een van die gewetenloze kerels die gewoonlijk de rol van figurant of stille medewerker spelen... De oprechtheid van zulk een individu is niet te vertrouwen; volgens mij is dat een gekochte getuige." Wens nam een sigaret en ging voort: „Ch. Feldhun heeft me gisteren desbetreffend achterdochtig gemaakt; toen ik van hem wegging had ik de zekerheid den inbreker te kennen, daarom heb me ik zonder dralen met Jaupin beziggehouden..."

— „Die wou dus de brieven terugnemen?..."

— „Inderdaad. Zijn menigvuldige bezoeken moeten hem ongetwijfeld de gelegenheid hebben verschaft de plaats te kennen waar het koffertje van Mevr. Rouvet geborgen was en voorzeker kon de kerel er zo maar niet in berusten dat de brieven, die voor hem een kapitaal betekenden, daar bleven liggen; dat heeft hij bekend!..."

— „Had hij dan 't inzicht er nogmaals gebruik van te maken?..."

Natuurlijk! in den persoon der zonen Leparme had hij nieuwe prooi gevonden: die zouden immers die brieven duur betaald hebben, aangezien ze door hun broer geschreven werden!... Blijft nu te weten om welke reden juist Jaupin zou gedood hebben... Misschien heeft hij me wel belogen en Mevr. Rouvet slechts met rust gelaten uit vrees van te worden overgeleverd aan het gerecht en, in dit geval, is het niet uitgesloten dat hij het voornemen koesterde zijn slachtoffer voor immer te doen zwijgen. Het is ook wel mogelijk dat hij een eerste maal... de 14de 's avonds, in de villa binnendrong om zijn „kapitaal" op te strijken; verrast door Mevr. Rouvet, zou hij haar afgeweerd hebben en haar aldus, opzettelijk of niet, met het hoofd tegen de hoek der tafel hebben gegooid...; Jaupin heeft een vindingrijke geest!... Wie zou ook durven beweren dat hij het kind niet heeft gedood teneinde vermoedens te doen vallen op een onschuldige dien hij wou verdacht maken?... Bedenk even dat dit een goed zaakje zou geworden zijn voor Jaupin: tegen een grote som geld aan Mevr. Rouvet den moordenaar van haar zoontje overleveren met de schuldbewijzen erbij, en, aan de andere kant, onder bedreiging van hem te verraden, ook den onschuldige uitzuigen! Misschien ook wel..."

— „Een ogenblik, als 't u blieft," onderbrak Bure, die werkelijk paf stond voor de ongewone verbeeldings- en redeneringskracht van Vorobeïtchik; „en zeg me nu maar wat u weet van dien Mr. Louagie."

Wens stak zijn sigaret aan, en zei: „Hij had een dochtertje, dat dood viel uit een schommel; het zou moeten gebeurd zijn door de schuld van haar speelkameraadje: den kleinen Jacques Rouvet; dat heeft tenminste Mr. Louagie zelf me verteld."

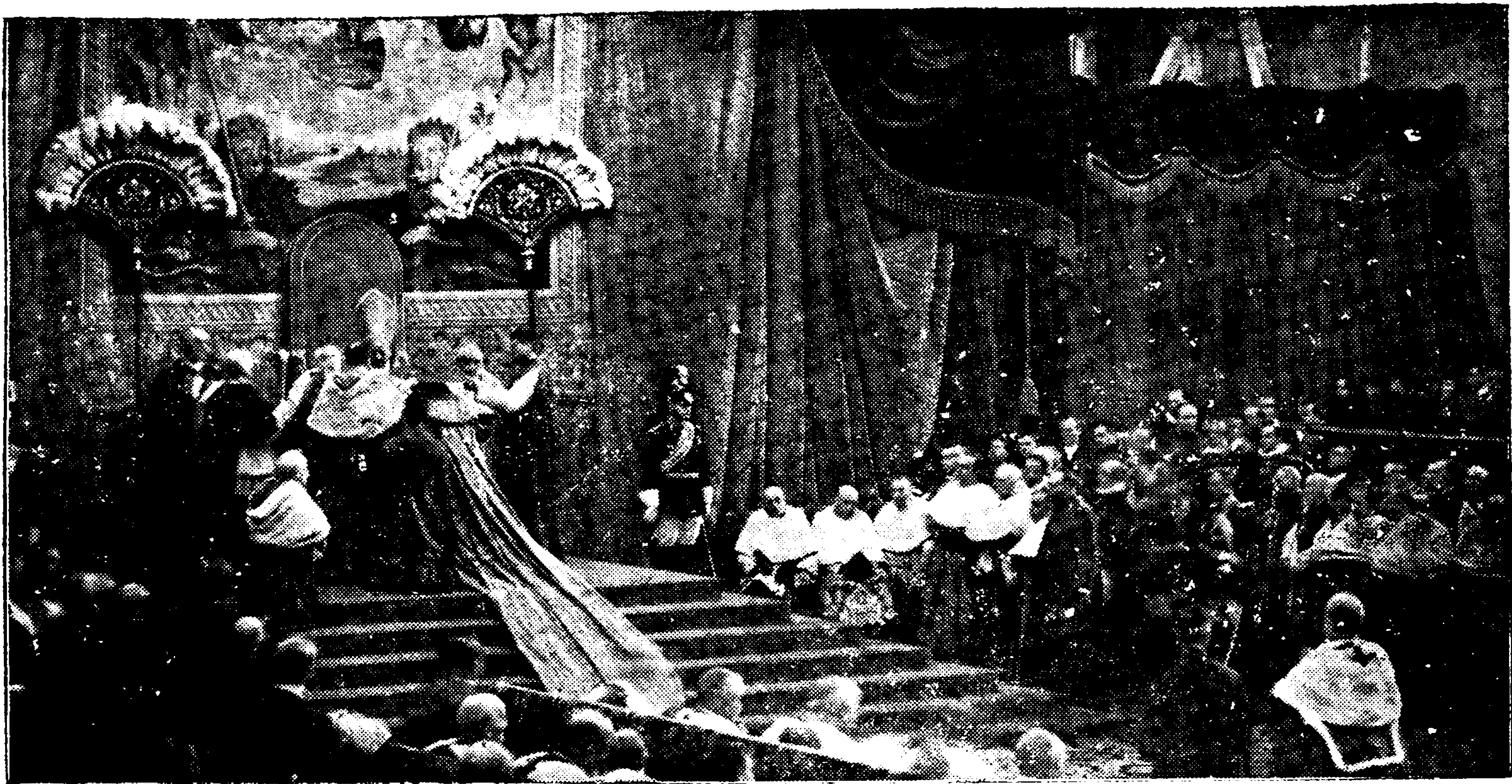
Bure boog een weinig voorover tot Wens: „Maar zeg me nu eens, Wens, denkt u dat die man een moord zou hebben durven plegen om zijn wraak te koelen?..."

— „Dat denk ik niet alleen," wedervoer Wens, „daar ben ik van overtuigd!" en hij haalde uit zijn vest een groot blad papier te voorschijn.

— „Wat denkt u daarvan?" zei hij en reikte het den magistraat.

— „Dagen, maanden, jaren gaan voor-
„bij, maar de bedreiging niet!... Gij... gij
„lacht erom;... nog durft g'er steeds
„om lachen;... het lot is u gunstig, maar
„er zal 'n dag komen waarop het u de
„rug zal toekeren. Geef acht: ik vergeet
„niets! Er komt een dag dat alles puin
zal zijn..."

wordt vervolgd.

Het openbaar consistorie in de St. Pieter te Rome. De H. Vader tijdens het verrichten der plechtigheden van het opzetten van de rode kardinaalshoeden der nieuw-benoemde kardinalen.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Koning Edward VIII heeft het plan in het volgend jaar zijn uitgestrekt wereldrijk te bezoeken.

De reis zal negen maanden duren en tijdens zijn afwezigheid zal het rijk bestuurd worden door een familieraad.

Z. H. de Paus lijdt aan een lichte ongesteldheid, zodat de audiënties zijn afgelast.

In Londen dreigde vleesgebrek door een staking van 8200 personen in de centrale vleesmarkt te Smithfield.

In Geneve vermoedt men, dat Italië uit de Volkenbond zal treden, indien het olie-embargo wordt toegepast.

In Mexico werden 16 geestelijken tot langdurige gevangenisstraf veroordeeld.

Zondagmorgen werd een Kerk waar clandestien een godsdienstoefening werd gehouden, omsingeld.

De aanwezigen werden naar een concentratiekamp gestuurd.

UIT NEDERLAND.

Bij de behandeling van de Justitie-begroting vroegen enkele leden een krachtiger optreden tegen verkeers-overtredingen en het snellere ingrijpen van de jeugdbaldadigheden. Ook vragen sommige leden het streng de hand houden aan politie bij de hand over hand toenemende het uniformverbod.

Kapitein ter Zee Baron van Asbeck zal belast worden met het commando van het Marine-instituut te Willemsoord.

Naar het „Vaderland" verneemt zal de luchtvaartafdeling te Soesterberg gedecentraliseerd worden, in verband met de voorgenomen uitbreiding in 1936 van de verschillende vliegercorpsen. Dit jaar worden 25 jongelui tot de opleiding van marinevlieger toegelaten. De eerste training zal inplaats van te Soesterberg thans op de Kooy plaats vinden, waar majoor Sar vermoedelijk als commandant zal optreden. De afdeling bommenwerpers wordt te Eelde bij Groningen gevestigd, en de jachtafdeling naar Eipenburg verplaatst.

Directeur Bronsingh van de Maatschappij Nederland deelde in een telefoon interview met De Telegraaf mede, dat hij met Dr. Eckener belangrijke punten besproken had, waardoor men wederom een stap nader gekomen was tot de bouw van een luchtschip voor Nederlandse rekening. Het nieuwe Duitse luchtschip L. Z. 129 zal vermoedelijk een proefvlucht naar Nederlands Indië maken, hetgeen echter van de kosten afhangt en de financiële medewerking uit Nederland.

Doch de eerste proefvluchten naar Noord- en Zuid-Amerika zullen zeker niet voor het einde 1936 plaats hebben. Bronsingh zal in Mei terugkeren.

H.M. de Koningin en Prinses Juliana reisden per auto naar Rotterdam, vanwaar zij per trein naar Tirol vertrokken.

Bij het vertrek was veel belangstelling en de beide vorstinnen werden zeer hartelijk toegejuicht. De trein arriveerde in de loop van de nacht te Munchen waar de hoge gasten de nacht in de koninklijke trein doorbrachten. Toen de trein te Innsbrueck arriveerde, waren een groot aantal autoriteiten aanwezig, die de Vorstinnen bloemen aanboden in de Oostenrijkse kleuren: Wit en Rood. Bonds-President Miklas zond bloemen naar het hotel waar de vorstinnen hun intrek zullen nemen. De Hollandse gasten te Igles lieten bloemen brengen in de appartementen van H. M. en de Prinses.

Er is heden een wetsontwerp ingediend bij de Tweede Kamer om eveneens een 5% loonsverlaging toe te passen op de leden van de Raad van State, de leden van de Algemene Rekenkamer evenals op de militaire- en de rechterlijke ambtenaren.

De koers der Nederlandse Bank is met ½% gedaald en 2½ geworden.

Het hoofdbestuur van het Rode Kruis ontving een telegram van den leider van de Nederlandse ambulance in Abessinië **waarin deze meldde dat men de tenten** in de omgeving van Dessei opgeslagen had, niet ver van het Franse missiegebouw. De werkzaamheden waren reeds aangevangen en dagelijks werden een groot aantal gewonden behandeld. Velen hiervan lijden aan de gevolgen van gasaanvallen.

Verschillende onverkwikkelijke affaires in de voetbalwereld komen thans aan het licht. Volgens het blad „De Maandagmorgen" heeft de KNVB het kasboek van de voetbalvereniging BVV opgevraagd daar er ernstige vermoedens bestaan, dat deze vereniging de amateursbepalingen overtreden heeft gedurende lange tijd. De commissie van onderzoek, die de affaire tegen PEC en AGOVV onderzocht stelde de schorsing van de AGOVV-penningmeester gedurende 15 jaar voor. De secretaris van deze vereniging zou volgens deze voorstellen met 5 jaar schorsing gestraft moeten worden, ook de kas-commissieleden gaan niet vrij. Het bleek bij het uitgebreide onderzoek, dat de boekhouding op erbarmelijke wijze gevoerd was, waarbij bv. fantastische bedragen onder de hoofden „doktersbehandeling" en loonderving geboekt waren. Er bestond echter volgens de commissie geen aanleiding om tot strafvervolging over te gaan.

Maandag werd onder zeer grote belangstelling ook van Belgische zijde de wedstrijd Zuid-Nederland tegen Noord-België gespeeld. Na een snelle wedstrijd waarin beide ploegen zich ten volle gaven wist Zuid-Nederland een 2—0 overwinning te behalen.

Volgens de dokter is de toestand van [illegible] Halle niet onbevredigend doch verkeert hij nog steeds in levensgevaar.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Aan het Afrikaanse front worden van de kant der Abessyniërs grote overwinningen gemeld van uit het Noorden. Men spreekt zelfs van 3000 gesneuvelden, welke berichten door Italië slechts maar gedeeltelijk worden tegengesproken.

Van de Volkenbond hebben we in zake de Italo-Abessynse oorlog niet veel nieuws. Men heeft daar inlichtingen gewonnen omtrent het verloop van de sancties; welke bevredigend zijn behalve voor enkele landen in Latijns Amerika, die nog gaarne wat aan Italië verdienen: ook omtrent Oostenrijk en Duitsland heeft men vermoedens dat door middel van deze landen nog vele artikelen Italië binnenkomen. Het comité van olie-deskundigen is bijeengekomen om te beslissen of de Volkerenbond op doeltreffende wijze het olie-embargo tegen Italie kan toepassen. Tot voorzitter is gekozen de Mexicaan Gomez.

De diplomaten hebben het drukker met regelingen inzake de kleine entente en daarvoor is koning Karel van Roemenië in Parijs met zijn Minister van Buitenlandse Zaken Titulescu: verder is daar ook de Oostenrijkse Vice-kanselier Stahremberg en de Rus Litwinoff, de Turkse Minister van Buitenlandse Zaken en Koning Boris van Bulgarije.

Men verwacht dat een Oost Europees blok zal worden gevormd onder Russische Legomonie.

In Duitsland deed een rede van Hitler vermoeden, dat het Hitlerregime ernstige gevaren dreigen van de kant van ontevreden elementen. Waarom zou Hitler anders zo geweldig hebben uitgepakt tegen deze elementen, waartegenover het leger orde gekregen heeft, om elke revolutie te onderdrukken.

Frankrijk maakt weer eens een schandaaltje mee. De tegenwoordige Minister van oorlog Maurin is of Minister of in betrekking bij de bekende wapenfabrieken van Creusot-Schneider. Voor Frankrijk, wat zoveel ernstiger schandalen kent, is dit schijnbaar niet zo erg, want het Ministerie wist nog een votum van vertrouwen te krijgen. In andere landen zou zo iets niet mogelijk zijn geweest.

Op de Londense vlootconferentie is men al bijzonder tevreden dat er tenminste dit bereikt is dat de mogendheden, Japan uitgezonderd, zijn overeengekomen om tenminste jaarlijks elkaars plannen mede te delen.

Als men voor zulke magere resultaten zulke grote reis- en verteerskosten maken mag op staatskosten, dan mag het met de wereld er wel erg droevig uitzien. Zouden de belastingpenningen niet op een betere manier kunnen gebruikt worden?

De Staking bij de C.P.I.M.

1936 Zet niet rustig in.

Na de staking der chauffeurs begon zoals verwacht werd Maandag de staking op de C.P.I.M.

De eerste staking van zulk een omvang.

Aan waarschuwingen aan de Directie in uitingen van ontevredenheid heeft het in het laatste jaar niet ontbroken.

Meer als een jaar geleden kwam de Cur. R.K. Volksbond bij de C.P.I.M.-directie met klachten over te lage lonen.

Kort daarop publiceerde de Curaçaosche Volkskrant een aantal staatjes, om aan te tonen dat de arbeiders er met ƒ 2.— loon niet komen konden.

Ook naar aanleiding van een publicatie in de Amigoe over de ontevredenheid der arbeiders had er een onderhoud plaats van het hoofd der Missie met de Heer. Schonegevel.

Maar de directie hoorde niet gaarne deze waarschuwingen der publieke opinie en trachtte diens organen de mond te snoeren door de oprichting van een eigen blad.

De verhoging van het loon der Venezolanen, na een staking enkele weken geleden moest de directie doen begrijpen dat ook Curaçaoenaars wel eens met een dergelijk middel hun rechten zouden eisen.

In La Prensa van 3 Febr. ll. vinden we een schrijven van de Partido liberal popular, waarin met staten aangetoond wordt, dat het loon onvoldoende is en in overweging wordt gegeven „het loon van de gewone arbeider op een redelijk pijl te brengen".

Dit schrijven van de Partido liberal popular van 25 November 1935, werd eerst na ruim twee maanden beantwoord op 1 Februari 1936, toen de plannen tot staking reeds bekend waren.

Ook dit schrijven werd in La Prensa gepubliceerd en luidt als volgt:

Emmastad 1 Februari 1936.

Partido Liberal popular,

Willemstad.

Mijne Heren:

Wij hebben nog ter beantwoording voor ons liggen Uw schrijven van 25 November 1935, dat ondergetekende eerst een week geleden bereikte.

Aangenaam treft ons de toon en de vorm waarin Uw schrijven gesteld is en wij geven U gaarne de verzekering, dat op deze wijze naar voren gebrachte wensen steeds een willig oor zullen vinden.

Wij hebben thans de bij Uw schrijven gevoegde budgets in ernstige studie genomen en tevens een samenkomst voorbereid waartoe meerdere werkgevers, waaronder ook het Gouvernement, zijn uitgenodigd. Ook vertegenwoordigers van de werknemers zullen verzocht worden tegenwoordig te zijn.

Op deze samenkomst zal een gedachtenwisseling plaats hebben over de vraag of, en zo ja in hoeverre, het op Curaçao bestaande minimum loon verhoogd dient te worden.

Zodra deze samenkomst zal hebben plaats gevonden, zullen wij op Uw schrijven nader terugkomen.

Hoogachtend,
get. Schonegevel.

Op dezelfde dag Zaterdag ll. was door de directie een bijeenkomst bijeengeroepen van de arbeiders, die daar zelf hun directeur hadden verwacht en dan ook teleurgesteld waren, daar in zijn plaats te zien optreden de Hr. Kibbelaar, aan wien de arbeiders dan ook Zaterdag wel lieten blijken, dat zij in hem geen vertrouwen hadden.

Diezelfde dag werd door de Hr. Schonegevel de volgende circulaire verspreid:

Geruchten bereiken mij, dat een deel der arbeiders Maandag a.s. niet aan het werk zal willen gaan.

De reden hiervoor schijnt te zijn de wensch een hooger loon te ontvangen.

Ik vestig er nadrukkelijk de aandacht op, dat dit niet de weg is om wenschen ingewilligd te krijgen.

Ik heb reeds stappen genomen die ten doel hebben om door alle belanghebbenden op dit eiland, zoowel werkgevers als werknemers te laten onderzoeken of het huidige minimum loon herziening behoeft. De uitkomst van dit onderzoek dient logischerwijze afgewacht te worden.

Ik reken er dan ook op, dat gij allen zoo verstandig zult zijn Uw werk op de normale wijze voort te zetten.

Op deze Zaterdag werd ook door Z. Exc. de Gouverneur een aanschrijving gedaan aan verschillende Heren, met de mededeling, dat Z. Exc. „op verzoek van verschillende werkgevers' een commissie wilde samenstellen, welke zal nagaan of de minimum lonen aan ongeschoolde werklieden herziening behoeven, en gevraagd om daarin zitting te nemen.

Deze Heren zijn als voorzitter, de Gouvernementsaccountant Jansen, verder de Hr. Beaujon, wn. directeur O.W., Dr. P. H. Harts, Mr. Bichon van Yselmonde en de Hr. Noordwijk namens de C.P.I.M, de Hr. Stockmann van Albetam, Nederhorst, van Eps van de Mijnbouw Mij. en verders namens de werknemers 2 vertegenwoordigers van de Cur. R.K. Volksbond en 2 vertegenwoordigers van de C.P.I.M. geen leden van de Cur. R.K. Volksbond.

Maar Maandagmorgen begonnen de moeilijkheden.

Er waren tal van werkwilligen, die door staking werden geïntimideerd zodat er slechts een klein percentage aan het werk gingen.

Bij post 5 waar een 600 man tegenover 6 polities stonden, waren deze laatste, toen er met stenen gegooid werden, genoodzaakt van hun wapens gebruik te maken en in de lucht te schieten.

Ook bij de aanlegsteigers der bootjes op Bati-panjabaai en aan de Handelskade was het bij aankomst en vertrek der boten nog al rumoerig en in de nacht moest de politie op Batipanja, waar alle lichten waren stuk gemaakt, assistentie verzoeken.

Maandag in de loop der dag hadden arbeiders zich gewend tot enkele personen en hun hulp gevraagd voor een organisatie op katholieke grondslag.

Het gevolg was, dat des middags op het sportterrein Jong-Holland een meeting werd gehouden en de oprichting dezer organisatie met 500 leden tot stand kwam met als bestuur de Heren R. M. Gibbs voorzitter, Mr. Dr. Da Costa Gomez rechtskundig adviseur, S. Schouten penningmeester en verder Leocardio Bernadera, da Costa Gomez, Daniel, Davelaar en als geestelijk adviseur de Zeer Eerw. Pater de Bruyn.

Moge deze organisatie er in slagen deze staking in goede banen te leiden en tot een bevredigende oplossing en de stakers te bewegen tot orde, kalmte en gehoorzaamheid aan de politie.

Dinsdagmorgen was de situatie eerder verslechterd dan verbeterd. Als eerste slachtoffer van de staking viel de Surinamer G. v.d. L., gewond in de rug.

Hij werd vervoerd naar het hospitaal.

Vooral bij Post 5 of Valentijn, waar dit ongeluk gebeurde, was het rumoerig.

Diezelfde dag werd door de Isladirectie een circulaire verspreid, waarin werd medegedeeld, dat de arbeiders, die die dag werkten, 50% extra salaris zou worden uitbetaald.

Deze circulaire had de door de maatschappij misschien verwachte uitwerking niet. Zelfs werden ook Engelsen, Portugezen en Venezolanen belemmerd in het betreden van het terrein, zodat er nog minder werd gewerkt als Maandag.

Hedenmorgen komt, naar we vernemen, de door het Gouvernement benoemde commissie bij elkaar tot herziening van de lonen.

We hopen, dat deze commissie tot een spoedige en bevredigende oplossing komen mag.

Want elke dag dat een staking langer duurt, wordt de situatie moeilijker, daar de geesten meer geprikkeld worden en des te gereder in lichte laaie vliegen.

Ook aan het politiepersoneel, die toch al een bijzonder zware week achter de rug heeft met de chauffeursstaking, worden in deze dagen al te zware eisen gesteld.

En het is haast bovenmenselijk om onder de steeds toenemende spanning en moeilijkheden, die de stakers hun geven, maar steeds het geduld te blijven bewaren.

En dan, wie vallen er meestal bij dergelijke relletjes als slachtofers?

De nieuwsgierigen, die door een verdwaalde kogel geraakt worden.

Daarom willen we het publiek aanmanen zich afzijdig te houden van de posten en aanlegplaatsen, om de politie niet meer en moeilijker werk te geven dan zij al hebben.

Nader vernemen wij nog, dat men ook gisterenmiddag om 1 uur ging staken bij de Mij. Nederhorst.

Bij Openbare Werken was het dreigend en wist men gisterenavond niet of men heden aan het werk ging.

Bij Newport werkte men. Maar het is ook nog dreigend bij de K.N.S.M.

BUITENLAND.

DE KERKELIJKE BLADEN IN DUITSLAND.

Kerkstrijd doet de oplagecijfers steeds meer toenemen.

De kerkstrijd in Duitsland heeft onder meer tengevolge gehad, dat de belangstelling voor zogenaamde kerkelijke bladen in belangrijk is toegenomen. In het algemeen schijnen deze kerkelijke organen minder te kampen te hebben met de uiterst strenge censuur, waaronder in het Derde Rijk de dagbladpers valt. Ook al worden er aanhoudend hele oplagen van kerkelijke bladen in beslag genomen, toch gaan de redacties ervan voort, artikelen en mededelingen te publiceren, welke men elders vergeefs zoekt.

Het weekblad „Der Katholik", een officieus orgaan van het bisdom Berlijn, bereikt op het ogenblik een oplage van 74.000 exemplaren, een cijfer, dat door de meeste grote dagbladen niet geëvenaard wordt.

Naast „Der Katholik", heeft het officiëel orgaan van het bisdom Berlijn, „Die Katholische Kirchenzeitung", een bijna even grote verspreiding. Het oplagecijfer van deze beide Zondagsbladen nam in het afgelopen jaar met bijna 40 pct. toe.

Het veertiendaags orgaan der Belijdeniskerk, de „Junge Kirche", begint deze maand zijn vierde jaargang met een oplage van 30.000 exemplaren. Het heeft dus 4000 abonné's meer dan het weekblad der Duitse christenen, hetwelk sedert enige tijd onder de titel „Positives Christentum" verschijnt.

Het rechtzinnig protestants weekblad „Der Reichsbote", dat zichzelf een publicatie der Duitse evangelische kerk noemt en zeer dicht bij het Belijdenisfront staat, is een der weinige kerkelijke bladen, die hun oorspronkelijke beperkte omvang hebben behouden. Het blad heeft een oplage van 9000 exemplaren.

Kenmerkend voor de huidige Duitse toestanden op kerkelijk gebied is het feit, dat al deze organen een ruime plaats hebben ingenomen.

MERKWAARDIG LEVEN VAN „UNCLE FRED".

65 jaar strijd tegen dronkenschap en armoede.

Te Londen stierf onlangs op 86-jarige leeftijd zekere Fred Charrington, een man, die een zeer merkwaardig en verdienstelijk leven heeft geleid en wiens heengaan door duizenden in de armste wijken van Londen wordt betreurd.

Op welke wijze de thans overledene er toe kwam, een leven van rijkdom en comfort vaarwel te zeggen, ten bate van den evenmens, zullen we hier in het kort verhalen:

Nadat Charrington op Brighton-College zijn studies had volbracht, kwam hij in de zaak van zijn vader, een bierbrouwerij, die later zijn eigendom zou worden en hem een flink kapitaal zou opleveren. Dik in zijn geld zittend, leidde Charrington met enige vrienden een royaal en vrolijk leven. Zo gebeurde het, dat zij op een avond het plan opvatten, om eens een bezoek te brengen aan een Londense achterbuurt, om de sensatie hiervan te beleven.

Toen zij dan langs een der vele kroegen kwamen, die destijds buitengewoon bloeiden, zagen zij, hoe een vrouw, in lompen gekleed, haar dronken man smeekte, haar enig geld te geven voor hun kinderen, die van honger bijna omkwamen. Het enige, wat zij hierop ontving, was een vuistslag, die haar op de grond deed tuimelen.

Charrington werd door dit schrijnende voorval diep getroffen en dit te meer nog, toen hij in die bewuste kroeg een reclamebiljet zag hangen, waarop stond: „Drink Charrington bier".

Van toen af wilde hij geen cent meer accepteren van het geld, dat de exploitatie der brouwerij opleverde. Hij ging te midden van de armen van East End wonen, waar hij een soort nalatigheidsapostolaat uitoefende en waar hij al spoedig de bijnaam kreeg van „Uncle Fred". Wekelijks verschafte hij aan honderden kosteloze maaltijden, waarbij hij dan altijd een soort predikatie of lezing hield.

Sedert de laatste jaren bewoonde hij met een man, dien hij van de ondergang gered had en die als een soort oppasser voor hem fungeerde, twee kleine kamers, totdat hij enige tijd geleden plotseling zo'n hevige hartaandoening kreeg, dat opneming in een ziekenhuis noodzakelijk bleek.

Hier is hij, gelijk gezegd, door duizenden betreurd, gestorven, na 65 jaren lang een strijd gevoerd te hebben tegen dronkenschap en armoede.

NEDERLAND.

KATHOLIEKE DOCUMENTATIE.

Een belangrijk periodiek.

Het reeds eerder aangekondigde „Katholieke Documentatie"werk, uitgave van de firma Paul Brand te Bussum, is thans verschenen en zowel de technische verzorging als de inhoud, zullen de hooggestelde verwachtingen niet teleur stellen.

Reeds het eerste nummer bezit een rijke verzameling van waardevolle gegevens op schier elk gebied, die een ieder, die zich beweegt, buiten de enige kring van zijn huis en fabriek, kantoor of werkplaats, van onmisbaar nut zijn.

Zoals de titel reeds zegt, geeft dit periodiek ons op de allereerste plaats belangrijke gegevens uit het zo rijk geschakeerde katholieke leven. Kerkelijk en godsdienstig nieuws; belangrijke feiten uit het sociaal leven, waardevolle beslissingen op politiek terrein, interessante mededelingen uit het katholieke leven in Oost en West.

Maar naast deze bijzondere katholieke gegevens, krijgen we ook het voornaamste en meest belangrijke van hetgeen in de afgelopen week op ander gebied is gebeurd en dat wij katholieken ook willen en moeten weten.

Dit werk is inderdaad onmisbaar. Nu geen rompslomp meer van oude kranten of knipsels, waar we maar zelden iets weten, neen, hier alles keurig geordend en direct na te slaan.

Elke week verschijnt een nieuwe aflevering en elke maand een klapper, die tegelijk de vorige klappers weer vervangt.

Moge dit zo nuttige en belangrijke werk voor ons gehele katholieke leven, nu ook door velen door een abonnement gesteund worden. Het is een onmisbaar werk voor onze priesters, voor onze kath. intelectuelen, voor onze sociale werkers, kath. jeugdleiders en voor onze kath. politici.

Katholieke raadsleden vinden hier alle gegevens direct bij de hand, die zij voor een juiste oriëntering in de katholieke politiek nodig hebben.

De samensteller wordt door een commissie van advies, samengesteld uit kath. voormannen op schier elk terrein, geassisteerd, zodat een voldoende waarborg aanwezig is voor een betrouwbare en volledige documentatie.

Het woord is thans aan de katholieken om dit werk te steunen. De geringe abonnementsprijs behoeft geen beletsel te zijn.

ARUBA.

Zilveren feest op Aruba.

Zondag a.s. viert hun zilveren huwelijksfeest de Hr. en Mevr. S. N. Ecury-Ernst.

Onze hartelijke gelukwensen.

CURAÇAO.

De Amsterdamse Kamer van Koophandel en Curaçao.

Van de Amsterdamse Kamer van Koophandel ontvingen we de jaarrede van den Voorzitter Gottfr. H. Crone. De hoofdinhoud van deze rede gaven we reeds in een vorig blad.

Hier plaatsen we wat de Heer Crone zeide over ons gebiedsdeel:

De algemene toestand van het Gebiedsdeel Curaçao was wederom bevredigend. Handel en scheepvaart namen toe. De bevolking van de eilanden Curaçao en Aruba vond bij de aldaar gevestigde petroleum-maatschappijen lonend emplooi. De meesten van elders arbeiders worden aangevoerd in verband met belangrijke uitbreidings- en onderhoudswerken bij de oliebedrijven. Bij de Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij waren op 30 September j.l. op Curaçao 4.029 arbeiders in dienst, tegen 2.306 op die dag in 1934. Door de immigratie kwamen wederom 't vraagstuk der volkshuisvesting naar voren. Huren en kosten van het levensonderhoud stegen een weinig.

De Gouvernementsmiddelen bedroegen over de eerste negen maanden ƒ 6 millioen tegen ƒ 6,5 millioen in 1934. Zij overtroffen de raming met ongeveer ƒ 465.000. Het saldo van de kasvoorschotten van Nederland aan Curaçao daalde van ƒ 2,6 millioen op 30 September 1934 tot ƒ 1,2 millioen op die dag van verleden jaar.

Berekend over de eerste negen maanden besomde de olie-invoer uit Venezuela in Curaçao gedurende 1934 en '35 onderscheidelijk ƒ 55 en 53 millioen, terwijl deze invoer in Aruba onderscheidelijk ƒ 46 en ƒ 54 millioen beliep. In overeenstemming hiermede daalde de uitvoer van olieproducten uit Curaçao van ƒ 63 tot ƒ 54 millioen en steeg deze uitvoer in Aruba van ƒ 57 tot ƒ 66 millioen.

Eveneens over de eerste negen maanden berekend stegen de inklaringen te Curaçao van 4.596 vaartuigen in 1934 tot 4.932 vaartuigen in het afgelopen jaar. De inklaringen van stoomschepen afzonderlijk stegen van 3.631 vaartuigen met 21.8 millioen m^3 netto tot 3.757 vaartuigen met 22,1 millioen m^3. Curaçao werd door 32 toeristenschepen bezocht (1934 34). De inklaringen op Aruba stegen van 3.150 tot 3.597 vaartuigen. Hier beliepen de inklaringen van stoomschepen afzonderlijk achtereenvolgens 2.739 millioen m^3 netto en 3..004 vaartuigen met 18 millioen m^3.

In dank ontvangen.

Van de firma S. E. L. Maduro & Sons de maandelijkse lijst van de komende en vertrekkende schepen van dit agentschap.

Een zelfde lijst voor de Stoomschepen van de K.N.S.M.

A. D. Capriles. †

Zaterdag overleed hier ter zijnen huize op de Penweg de Heer A. D. Capriles, in vroeger dagen Commandant en Majoor van de Schutterij en drager van verschillende onderscheidingen.

De Heer Capriles had tal van vrienden op Curaçao, wat wel bleek bij de grote belangstelling op zijn begrafenis.

Als sociaal voelend mens was de Heer Capriles lid van verschillende liefdadigheidsverenigingen en Secretaris van het Madurofonds, waarvoor hij steeds een grote ijveraar geweest is.

Onze deelneming aan de familie.

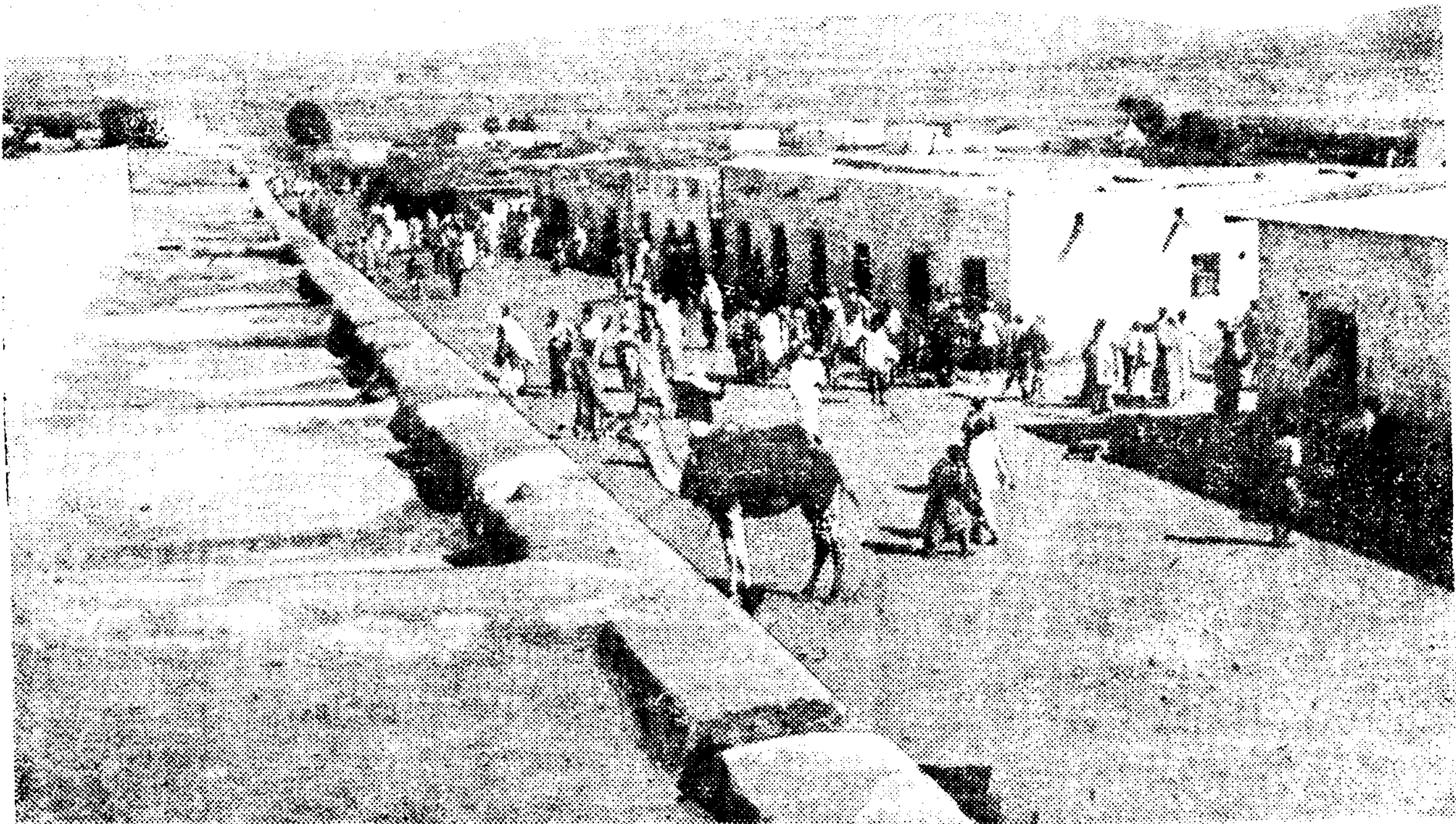
R. I. P.

Wat wordt er op Curaçao gespaard?

Over 1935. (De Curaçaose Courant schrijft 1936) was het bedrag der ingebrachte gelden: ƒ 661.051.95.

Het bedrag der terugbetaalde gelden: ƒ 496.217.76.

Het aantal inlagen bedroeg 5884.

ONDER DE ABESSYNSE ZON. De hoofdstraat van de dikwijls vernoemde stad Jijiga op het Zuidelijk front in volle zon, terwijl de bewoners lui rondlopen in de hitte.

Het aantal terugbetalingen 2757.

Het aantal nieuw afgegeven boekjes 656.

Het aantal ingetrokken boekjes 246.

Erg veel lijkt ons dat niet. En dit vermoeden (althans op Curaçao) wordt nog meer gewettigd wanneer we voor Willemstad (in het 2e en 3e district werd in 't geheel niet gespaard) de cijfers nemen over de maand December.

Daar bedroegen de ingebrachte gelden ƒ 29.066.83.

en de terugbetaalde gelden ƒ 30.501.42.

Er ging in December dus nog meer uit als er in kwam.

Zr. Aldegonda.

Door het zetfoutenduiveltje is er in de datum van het feest van Zr. Aldegonda in het hospitaal een verwarring ingeslopen.

Onze Gouvernementsmiddelen.

Zo bij geruchten hadden wij vernomen dat December de klap op de vuurpijl gegeven had, en er in de laatste maand van 1935 meer dan een millioen aan de Gouvernementskas was binnengevloeid.

Maar bij goed natellen was dit cijfer blijkbaar niet juist geweest en thans vinden we in de staat over December het eindcijfer ƒ 934.799.

Toch nog een respectabel cijfer wanneer we weten dat dit ruim 3 ton boven 1/12 van de raming is.

Een merkbare verhoging is er aan invoerrechten. En de landsradiodienst schijnt in 1935 meer kerst- en nieuwjaarstelegrammen te hebben verwerkt (ƒ 27.935) dan in het jaar te voren (ƒ 18.144).

De eindsom der ontvangsten over 1935 is dan ook maar ƒ 7.000 lager dan in 1934 toen we het meevallertje hadden van het millioen van de Lago.

Er werd het vorige jaar gefluisterd, dat er nog meer van dergelijke verrassingen te wachten waren, maar over 1935 zijn we ze nog niet tegengekomen. Of we nu nog hoop mogen hebben voor 1936?

Het eindcijfer voor 1935 bedraagt ƒ 8.416.078 tegen ƒ 8.423.730 in 1934. Terwijl de raming slechts bedroeg ƒ 7.364.000.

Onze administratie van financiën kan zeker van successen spreken.

Sir Deterding.

Naar we vernemen komt de Hr. Deterding Donderdag a.s. weder langs Curaçao met het ss. Cordilleras.

14 Dagen geleden was Sir Henry hier ook op doorreis en bracht een bezoek aan de directie der C.P.I.M.

We hopen voor den Hr. Deterding en voor ons, dat Donderdag Curaçao weer een vrediger aanzien heeft.

S.S. „Britannic".

Curaçao Trading Co. S.A., agenten van de Cunard White Star Ltd., deelt ons mede, dat het ss. „Britannic" verleden Vrijdag om 8 uur v.m., uit New York vertrokken is met ongeveer 520 toeristen aan boord, en de 9de dezer, 's morgens vroeg te Carcasbaai verwacht wordt.

Het schip zal diezelfde dag om 12 uur 's middags weer naar New York vertrekken, via Cartagena, Cristobal, Kingston en Havana en zal de 19de Februari a.s. 7 uur v.m. te New York aankomen.

Duchess of Richmond.

Vrijdag a.s. wordt hier verwacht het ss. Duchess of Richmond met toeristen van Southampton.

Regenval.

Gedurende de maand Januari gaf de regenmeter van het St. Thomas-College een regenval aan van 12.5 mm.

Maandag weer een auto-ongeluk.

Maandag begon reeds weder met een auto-ongeluk.

Een juffrouw, die uit een bus stapte voor haar huis bij Dein, wilde de weg oversteken, toen er juist een auto aankwam. Zij wilde teruggaan, maar de auto greep de dame en sleepte deze een eind mee, een streep bloed op de weg achter latend.

Zwaar verwond werd het slachtoffer naar het hospitaal vervoerd.

Chauffeurs rijdt voorzichtig.

Zilveren feest.

Zaterdag a.s. viert onze bekende musicus, organist van de Kathedraal en leider van de orkesten op de feestavonden in het theater Brion zijn zilveren huwelijksjubileum.

Aan de familie Palm-Snijders onze hartelijke gelukwensen.

Het slachtoffer van de Staking.

De Surinamer G. v.d. L., die gisterenmorgen in de rug geschoten werd, is kort na zijn aankomst in het hospitaal geopereerd, waarbij de kogel is verwijderd.

Hedenmorgen was er alle hoop op beterschap.

Naar wij nader vernemen, treft de gewonde geen schuld, maar is hij getroffen door een verdwaalde kogel.

De schuldigen echter, een stenengooier en een aanzetter tot stenen gooien, zijn door de politie gepakt en ingesloten.

Er werden gisteren nog meerdere belhamels ingesloten.

Sinds het verscherpte optreden van de politie, waarbij gisterenmorgen een slachtoffer viel is het veel rustiger geworden.

We hopen, dat dit slachtoffer een waarschuwing is voor alle belhamels, stenengooiers en zij die opruien tot onwettige middelen.

Hedenmorgen zagen we in de buurt van Rio Canario gewapende Mariniers. Deze zijn dus thans ook in het geweer.

Wetenswaardigheden.

Iets over de film.

De eerste bioscoop, waar Louis Lumière zijn eerste filmpjes afdraaide, was een kelder in het Grand Café aan de Boulevard des Capucines te Parijs. De onderwerpen van die eerstelingen waren vrij van pretentie; kunst, schoonheid, verwikkelingen, truckage waren er nog vreemd aan. Het was een experimenteren zonder meer.

Toen de eerste attractie er af was, zocht men zijn kracht in het komische: vallende mensen, tegen-elkaar-botsende mensen, met de gevolgen van dien, brekend vaatwerk, vechtpartijen, oploopjes, achtervolgingen enz. Dit ouderwetse genre van komiekerigheid wordt nog steeds met succes beoefend door de twee onbetaalbare clowns Stan Laurel en Oliver Hardy.

In 1896 reeds — één jaar na de eerste — moesten de Lumières al hun tweede bioscoop bouwen en zagen zij zich gedwongen steeds meer films te produceren om aan de aanvraag van het publiek te voldoen. Zij waren echter meer technici en experimenteerders dan zakenlui en pas de bekende Pathé-Freres en later Gaumont traden als echte filmfabrikanten op.

In Amerika werkte men natuurlijk als een razende aan de ontwikkeling van de film, met het resultaat dat reeds in 1897 een film werd vertoond van 3500 meter lang: een getrouwe weergave van de bokswedstrijd tussen Corbett en Fitzsimmons in Carson City, Nevada. Een onnoemelijk saaie film voor onze moderne begrippen, die vandaag ongetwijfeld op „overrijp" fruit onthaald zou worden. Stel u voor: 3500 meter en dan **van de eerste tot de laatste meter geen toneelverandering!**

In hetzelfde jaar vertoonde Amerika de „Passiespelen van Oberammergau", die niet in Oberammergau was opgenomen, maar op het dak van een New-Yorks hotel! Het product werd vertoond als een weergave van de echte spelen. Hiermede had de leugen zijn intrede gedaan in de film. Tegenwoordig kan men eigenlijk niet meer van leugen spreken, daar iedereen weet dat de films van trucs en handigheden aan elkaar hangen en geen toeschouwer er zich warm om maakt of een opname in de Sahara gemaakt is in Californië of in de werkelijke Sahara. Een goede film maakt trouwens dat men het verschil niet merken kan.

De journaalfilm maakte eveneens spoedig opgang en is tegenwoordig onmisbaar. De eerste films waren eigenlijk allemaal min of meer journaalfilms. In die eerste dagen „nam" men wat er gebeurde; tegenwoordig laat men iets gebeuren om het te kunnen nemen.

Mélies was de eerste die een speciaal filmatelier bouwde, waar de eerste trucfilm, als De Reis naar de Maan en De Avonturen van Baron van Münchhausen werden samengesteld.

De eerste film met een doorlopend dramatisch verhaal was „De grote treinroof" van Edwin Porter.

L.

Mussolini's avontuur in Abessinië.

Italië beschikt op het ogenblik wellicht over het sterkste en best georganiseerde leger dat ooit heeft bestaan. Italië toch was het eerst in staat om de uitvindingen die sedert de wereldoorlog op gebied van bewapening werden gedaan uit te buiten en practisch in toepassing te brengen.

In het Italiaanse leger kan men op het ogenblik drie soorten soldaten onderscheiden; vooreerst de Zwarthemden, die het grootste contingent vormen, vervolgens de inlandse troepen, de Askari's en tenslotte het Italiaanse beroepsleger, dat eerst in de laatste maanden naar Afrika vervoerd werd.

Het moreel en uithoudingsvermogen van de gewone Italiaanse soldaten moet nog blijken, maar de Zwarthemden hebben reeds een uitstekende indruk gemaakt. Deze jonge kerels die midden in het volle leven stonden zijn thans in staat om hun langgekoesterde „idealen" in daden om te zetten. Zeer velen hunner waren slachtoffers van de werkloosheid zodat zij hun vrije tijd geheel konden besteden voor hun militaire opleiding. Des Zondags werden zij door beroepsofficieren ingewijd in de geheimen der krijgstechniek. Toen de oorlog uitbrak werd het „soldaatje spelen" droeve werkelijkheid, maar tevens bleek dat deze Zwarthemden uitstekende soldaten waren, waarover de buitenlandse militaire attaché's verbaasd stonden.

De soldaten van het beroepsleger beschouwen de opleiding der Zwarthemden als een soort liefhebberij-werk, waarover de beroefsofficieren slechts kunnen glimlachen. Deze soldaten behoren meestal tot de oude generatie, die de geest van Mussolini nog steeds niet begrepen heeft.

De inlandse troepen, de Askari's moeten overal de spits afbijten en in hun gelederen vallen de meeste slachtoffers. Volkomen betrouwbaar zijn deze troepen echter niet, al is de lust om muiterij te plegen reeds lang vergaan.

Een tweede belangrijke factor in de oorlog van Italië met Abessynië vormen de tanks, die hun grote waarde in de moderne open oorlog weliswaar nog niet bewezen hebben, maar die in het zware terrein alle moeilijkheden en hindernissen gemakkelijk hebben overwonnen. In de dagbladpers zijn foto's gepubliceerd van tanks die een aanval deden op Adoea; maar dit was niets anders dan misleiding, want Adoea is ingenomen zonder tanks. De Italiaanse tanks kunnen een snelheid bereiken van 35 K.M. per uur. Het zijn wandelende forten die de infanterie voorafgaan. De troepen van deze tank-regimenten hebben een bewonderenswaardige dapperheid en uithoudingsvermogen aan de dag gelegd toen de hitte in de schaduw 120 graden Fahrenheit bedroeg, waren de stalen wanden van deze tanks oververhit en de atmosfeer binnen in deze rijdende forten was ondraaglijk. Toch hebben deze troepen het uitgehouden, hetgeen een nieuw bewijs is voor de heldhaftige geest die er onder de Zwarthemden heerst.

Een derde voordeel voor de Italianen is het grote wegennet dat in Abessynië reeds is aangelegd. De Italianen zijn bekende wegenbouwers, ofschoon de werklieden die bij de aanleg dezer wegen werden gebruikt uit Egypte, Soedan, Irak, Syrië en Erithrea werden gerecruteerd. Men beloofde aan deze arbeiders een hoog loon en uitstekende behandeling maar de lonen zijn nog steeds niet uitbetaald en de behandeling is weinig beter dan van de krijgsgevangenen. Zodra de zon is opgegaan wordt met het werk begonnen en eerst nadat de werklieden twee uur hebben gearbeid wordt het ontbijt gebruikt. Dit ontbijt bestaat dan uit een kroes zwarte koffie en een stuk koek, waarvan de Italianen beweren dat het brood is. Dan wordt het werk weer voortgezet tot 's middags drie uur; het midagmaal dat dan genuttigd wordt is niet alleen slecht toebereid, maar de hoeveelheid spijzen die wordt opgediend is bovendien nog veel te gering. 's Avonds wordt er weer koffie verstrekt met brood en een portie marcaroni. Er wordt meestal veertien uren per dag gewerkt en het is zeer begrijpelijk dat deze vreemde arbeidskrachten hoogst ontevreden zijn, en deze mensen zijn vooral verontwaardigd, omdat zij in geen maanden enig loon hebben ontvangen.

Ook de vliegmachines spelen in de oorlog met Abessynië een belangrijke rol, ofschoon de oorlog niet door de luchtstrijdkrachten beslist zal worden. Tengevolge van de hoge bergen in Abessynië verliezen de luchtstrijdkrachten ongeveer 25 procent van hun gevechtswaarde, hetgeen echter voor een belangrijk deel wordt aangevuld door de onverschrokken geest die er onder de piloten heerst, die vaak aan waaghalzerij grenst en jammer genoeg ook aanleiding wordt tot vernietiging van Rode Kruis Ambulances, hetgeen vanzelfsprekend de verontwaardiging en afschuw van de gehele beschaafde wereld moet veroorzaken.

Wanneer men de legerberichten der Italianen leest zou men de indruk krijgen dat de verliezen aan Italiaanse zijde zeer gering zijn. De juistheid daarvan is heel moeilijk te beoordelen, maar het is wel een feit, dat het aantal slachtoffers tengevolge van malaria en andere ziekten veel groter is dan door de Opperste Legerleiding wordt vermeld. Bovendien waar de malaria overwonnen is treedt de „zwarte koorts" op, een verschrikkelijke ziekte, meestal met dodelijke afloop. Ook het aantal Italiaanse soldaten dat lijdende is aan longontsteking is ontzettend groot. Longontsteking is een daarom zo veelvuldig voorkomend ziekteverschijnsel, wijl de temperatuur zo sterk afwisselt: overdag snikheet, en 's nachts vreselijk koud. De Italianen zijn uitgerukt voor een koloniale oorlog en hebben geen overjassen en dekens zoals de Engelse troepen bij hun expeditie in Noord-Indië.

De levensomstandigheden waaronder de Italiaanse soldaten deze tijd te velde moeten doorbrengen zijn ook allesbehalve gunstig.

Het rantsoen water is veel te klein en de „verrassingen" die gedurende de wereldoorlog aan de soldaten werden aangeboden om hen te bemoedigen, ontbreken thans geheel. Het is bijna altijd en uitsluitend marcaroni wat de klok slaat, vandaar dan ook dat de Abessyniërs de Italiaanse veldtocht spottenderwijze de „marcaroni"-oorlog noemen. De krijgsverrichtingen in Abessynië hebben voor de Italianen eerst in de laatste weken, tot enkele overwinningen gevoerd en dan alleen nog maar in het Zuiden, maar ten koste van welke offers? Zeker blijkt de grotere militaire capaciteit van Graziani boven de Bono: ook al om de schijnbaar meer gunstige operatiebasis, welke de eerste thans gekozen heeft. Maar of ook deze operatie in de Dolosector in de toekomst even vlot verlopen zal, als het tot nu toe geweest is?

Of ook hier niet alleen veel offers, maar ook veel tijd zal gevraagd worden?

Terwijl juist de tijd de grote bondgenoot van Abessynië zal blijken te zijn; want de zogenaamde kleine regentijd doet zich reeds gelden, al schijnen de regenbuien niet zo geweldig, dat zij iedere militaire operatie onmogelijk maken.

De grote regenperiode begint in Juni. Wanneer de oorlog dan nog niet is beslist, dan zal het regenseizoen een definitief einde aan de krijgsverrichtingen maken; want een Europees leger kan gedurende de regentijd onmogelijk in Abessynië opereren.

Aankomst en vertrek der schepen van 5--8 Febr. 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Flora	5	N.-York P. au Prince, La Guaira, P. Cabello	5	Aruba, Maracaibo
Amsterdam	5	H'burg, Amsterdam	5	Cristobal, Costa del Pac.
Akaroa	5	Londen, Southampton	6	Cristobal, New-Zealand
Duchess of Richmond	6	New-York	6	Cristobal, New-York
Waltraut Horn	6	Hamburg	6	Cartagena
El Libertador	-	Curaçao	7	Aruba, Maracaibo
Astrea	7	Maracaibo	7	P. Cabello, New-York
Evangeline	8	New-York	8	Cristobal, New-York
Cordillera	8	P. Barrios	8	Hamburg
Historian	8	Liverpool	9	Cristobal

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 3 tot en met 9 Februari 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

Home on the Range.
Old Fashioned Way.
Roaring West.

Roxy.

Imitation of Life.
Old Fashioned Way.

In Hollywood.

Sorrel and Son.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Cinelandia.

Murder in the fleet.
Gilded lily.
Man with two faces.
King Solomon on Broadway.
Diamond Jim.

Roxy.

Baby Face Harrington.
Gilded Lily.
Twentieth Century.

Hollywood.

Aces of Aces.

GEMENGD NIEUWS.

VAN STEWARD TOT RUBBERKONING.

Merkwaardig avontuur van een Nijmeegse jongen, die millionnair werd.

De „Gelderlander" vertelt het volgende merkwaardig verhaal van een Nijmeegse jongen, die van steward op een schip tot millionnairszoon werd:

In Mei van het vorig jaar lag de „Slamat" van de Rotterdamse Lloyd te Tjandjong Priok om naar het moederland te stomen.

George Buytendijk uit Nijmegen, was op de „Slamat" assistent-hofmeester, en bediende daar de gasten, zoals zijn vader hem dat bijgebracht had. Het diploma „Horecaf" had die leer vervolmaakt, en twee jaar practijk in het Kurhaus te Scheveningen en een jaar in Zwitserland deden de rest. Die jaren maakten van den thans 19-jarigen George een energieken vent wien het kleine Holland te eng werd.

Hij moest verder, meer van de wereld zien.

Een „lijn" van de Lloyd volgde, en thans ging Buytendijk voor de vierde maal terug van een reis naar Indië.

Onder de passagiers van de „Slamat" bevindt zich mr. Litchfield.

Wie mr. Litchfield is?

In Buitenzorg was een fabriek geopend van de Goodyear Tire and Rubber, welke plechtige opening geschied was door mr. Litchfield, president van de Goodyear. Deze was de gast geweest van den Gouverneur-Generaal.

George Buytendijk en mr. Litchfield. Ziedaar de personen van het sprookje, dat op de boot begon.

Buytendijk bedient den Amerikaansen millionnair.

Mr. Litchfield hangt rustig in zijn dekstoel en staart naar de golven die rond de „Slamat" deinen.

George Buytendijk bedient hem.

Mr. Litchfield bekijkt met zakelijkheid den vlotten Hollander.

Hij begint een praatje.

„Ja, hij, George, zou graag de hele wereld zien," en het ene woord volgt op het andere.

De ene dag wordt meer gepraat dan de andere, en tenslotte weet de rubberkoning wat hij heeft in den Hollander.

Vader Buytendijk snapte er niets van toen hij 'n telegram kreeg: „vraag toestemming ouders voor vertrek naar Amerika met mr. Litchfield, president Goodyear". — George.

'n Brief naar Marseille, waar de „Slamat" aandoet.

Op het schip serveert George nog steeds, brengt het apéritif en de thee, tot men in Rotterdam is.

Voor de zaak van vader Buytendijk stopt een grote wagen en de rubberkoning treedt binnen. Een gesprek volgt, na de vraag: „are you mr. Buytendijk, George's father?"

De rubberkoning doet een voorstel. George is een vlotte jongen. Hij — mr. Litchfield — heeft twee gehuwde dochters, maar geen enkele zoon...

En voor hem zou het een ideaal zijn als hij een jongen — dien hij als zijn eigen kind mocht voorstellen — in de business kon opleiden.

Dat hoort vader Buytendijk van den tolk.

Mr. Litchfield heeft graag Hollanders in zijn bedrijf en George is een vlotte jongen!

Met de „Washington" is de jonge Buytendijk naar New-York vertrokken.

Tegen mr. Litchfield zegt hij nu 's morgens „morning dad!" en drinkt des middags een borreltje met den rubberkoning, welken hij nu niet zelf durft te serveren.

Een nieuw leven is begonnen.

Echt Amerikaans — een fata morgana — men vergeve ons de contradictie — die werkelijkheid was. Een nuchtere Hollander, die misschien rubberkoning zal worden...

CONCURREERENDE KOKS. Enige Parijse chefkoks die zich vermaken met een door hen zelf georganiseerde wedstrijd. Zij hebben de hete keuken verlaten en demonstreren hun culinaire kunst op straat.

WINTERVERMAAK: Van ouds zijn de Hollanders enthousiaste schaatsenrijders. Boven zien we hoe een van de talrijke kanalen er uitziet in de winter.

„MOEDER, VERLOS ME UIT DEZE HEL."

We laten hier een relaas volgen van de lotgevallen van een Alkmaarsen jongen, die met zijn broer het ouderhuis ontvluchtte, om in het vreemdelingenlegioen dienst te nemen.

Eind September vertrokken de gebroeders S. met een kaasexportvrachtauto van de Trans-Hollandia-Expres van Alkmaar naar de Belgische grens. Een hunner had een pas, de ander kocht een dagpas en na drie dagen zwerven, hongerlijden en twee slapeloze nachten kwamen zij aan de Frans-Belgische grens. Evenals in België reden zij in Frankrijk met passerende auto's mee en zo kwamen zij te Lille, waar zij op een aanwervingsbureau voor legionnairen een stuk tekenden, dat voor hen 5 jaren dienst in het vreemdelingenlegioen betekende. De jongste, Cornelis, was 18 jaar, de oudste, Jan 27.

Nadien begon de ellende eerst voorgoed. Zij werden op transport gesteld naar Marseille; onderweg sprong een Poolse collega uit de trein, die zwaar gewond werd opgenomen. In Marseille ging de troep onder gevloek en geraas scheep naar Oran, vandaar naar de plaats van bestemming, Ain El Hadjar, werd gemarcheerd, 80 K.M. verder. De Franse sergeanten behandelden de legionnairs, die niet mee konden, als beesten. Geen wonder dus, dat er velen deserteerden tijdens dit transport.

Gedeserteerd.

Na enkele dagmarsen gelukte het ook de gebroeders te deserteren; zij kochten van een Arabier voor 5 francs een Arabisch costuum doch werden een 20 K.M. vóór Oran door de gendarmes gepakt.

Ze werden geboeid in de gevangenis opgesloten, waar ze als een kind in huilen uitbarstten. Gedurende die gevangenschap ondervonden ze van hun bewakers mensonterende behandelingen; ze leefden drie dagen op water en brood en kregen een week lang geen dekens, om zich tegen de nachtelijke kou te beschermen. Na een week mochten ze hun cel uit en moesten ze uren aaneen met een zak zand van 30 KG. op de binnenplaats in de hete zon rondlopen, tergend langzaam.

Een der andere gevangenen moest voor straf op een halve vierkante meter grond op de binnenplaats in de brandend hete zon staan; hij hield dit 1½ uur uit en viel toen in zwijm; na vier weken in het hospitaal te hebben doorgebracht, stierf hij. Op zijn grafsteen stond in gouden letters: Mort pour la France.

De gebroeders werden na vier weken gevangenschap naar een fort in de woestijn gezonden, doch de oudste wist voor de tweede maal te ontsnappen en naar zijn jongste broer later van een Duitse legionnair vernam, was het hem gelukt in Spaans Marokko op een schip weg te komen.

Tussen de legionnairs.

In brieven aan zijn moeder, waaruit we deze gegevens kregen, vertelt de 18-jarige zoon dan van het verschrikkelijke leven tussen de legionnairs, allen mensen van verdacht allooi, dieven, moordenaars en moreel-laagstaande personen. Ze staan om 4 uur op en maken dan met 30 KG. zware bepakking dagmarsen van 25 tot 30 KM.; onlangs werd een 8-daagse mars gemaakt, 270 KM. ver, bergop en bergaf; het is steeds maar marcheren en straten aanleggen; het voedsel is slecht, zodat zijn lichaamsgewicht sterk achteruit liep.

Geen wonder, dat hij voor de tweede maal een poging tot desertie deed, waarbij hij al even ongelukkig was als de eerste keer. Wederom volgde gevangenschap met een beestachtige behandeling, zodat hij na vijf dagen in een hospitaal moest worden opgenomen, waar hij vier dagen lang met zware koorts lag. Van de 95 dagen die hij, zo schrijft hij in een van zijn brieven, in Afrika doorbracht, vertoefde hij er 45 in de gevangenis.

Geen wonder dan ook, dat hij in zijn brieven haast elke regel zijn moeder vraagt hem uit die hel te verlossen. De grootste armoede in Holland prefereert hij boven 't leven daar; als ik hier vijf jaar moet blijven, schrijft hij, ben ik geen mens meer, maar een hond; het zijn hier allemaal boeven waarbij ik niet thuis hoor... Hij schrijft dan dat hij weer een poging tot desertie zal doen, maar liever sterft dan weer gegrepen te worden.

We deden slechts een greep uit de tragische brieven, die zijn moeder ons ter inzage gaf. Die brieven waren één wanhopige kreet van een geestelijk nog onvolgroeiden jongen.

Thans worden op verzoek van zijn moeder diplomatieke stappen gedaan, om de minderjarige uit het vreemdelingenlegioen te bevrijden, maar dit kost veel moeite en tijd, indien het lukt.

Steunt het Apostolaat Ter Zee.

Op den 9den Februari 1936 hopen onze dierbare ouders, de Heer en Mevrouw:

S. N. ECURY-ERNST

hunne vijf-en-twintig-jarige echtvereniging te herdenken.

RECEPTIE 8 n.m.
Schelpstr. 672

Namens alle kinderen
J. E. J. ECURY

2—2

Aruba, 28 Januari 1936.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG-HOLLAND	13	8	4	1	25	9	20	1.54
VOLHARDING	13	9	2	2	19	7	20	1.54
BISMARCK	16	10	2	4	25	15	22	1.38
R.C.C.	11	5	3	3	15	11	13	1.18
AJAX	17	5	7	5	12	17	17	1.00
TRAPPERS	13	5	2	6	15	9	12	0.92
HERCULES	14	3	5	6	9	18	11	0.79
ASIENTO	13	2	4	7	11	25	8	0.62
M.S.V.	17	4	3	10	19	31	*9	0.53
TRANSVAAL	13	2	2	9	9	17	6	0.46

* 2 Winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedstrijd AJAX—M.S.V. op 1 December 1935.

B-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
SCHERPENHEUVEL	11	9	2	0	41	7	20	1.82
JONG-HOLLAND II	10	5	3	2	20	6	13	1.30
VOLHARDING II	8	5	0	3	12	8	10	1.25
BISMARCK II	8	4	1	3	11	10	9	1.15
HERCULES II	9	5	1	3	10	11	11	1.22
R.C.C. II	9	3	3	3	17	15	9	1.00
ASIENTO II	6	2	0	4	10	11	6	1.00
TRAPPERS II	9	3	2	4	11	11	8	0.89
ATLETICO	11	4	1	6	12	11	9	0.82
M.S.V. II	7	2	1	4	9	23	5	0.71
AJAX II	10	2	0	8	9	27	4	0.40
TRANSVAAL II	8	1	0	7	7	29	2	0.25

Uitslag der wedstrijden om de „PHOENIX" VOETBALBEKER, gehouden op ZONDAG, 2 Februari, op het terrein MUNDO NOBO.

A.	VOLHARDING—BISMARCK	BISMARCK gewonnen na penalty's.
B.	AJAX—R.C.C.	AJAX gewonnen na penalty's.
C.	M.S.V.—JONG-HOLLAND	JONG-HOLLAND gewonn. met 3—0.
D.	HERCULES—TRANSVAAL	HERCULES gewonnen na penalty's.
E.	WINNAAR A.—TRAPPERS	TRAPPERS gewonnen na penalty's.
F.	WINNAAR B.—WINNAAR C.	JONG-HOLLAND gewonn. met 1—0.
G.	WINNAAR D.—WINNAAR E.	TRAPPERS gewonn. met 1—0.
H.	WINNAAR F.—WINNAAR G.	JONG-HOLLAND gewonn. met 2—0.

Jong Holland heeft dus voor een jaar beslag gelegd op deze beker.

Na de eindwedstrijd werd de beker met een toepasselijk woord door den Heer Kusters uitgereikt.

WEDSTRIJDPROGRAMMA.

Zondag, 9 Februari.

MUNDO NOBO:
JONG-HOLLAND—AJAX
Aanvang 4 uur precies.

DE HOOP:
TRANSVAAL—BISMARCK
Aanvang 4 uur precies.
RIO CANARIO:
ASIENTO—HERCULES

Zondag, 16 Februari.

TRANSVAAL—JONG-HOLLAND
Aanvang 3 uur precies.
TRAPPERS—VOLHARDING
Aanvang 4 uur precies.

RIO CANARIO:
ASIENTO—R.C.C.
Aanvang 4.15 precise.

Elftalopgaven over de maand Januari 1936.

Ajax I. E. Jansen, V. August, J. Nonato, F. Maximo, M. Scorrea, A. Fanijten, C. Lira, M. Laken, A. Z. Veeris, E. Laken, S. Crispo.

Ajax II. J. A. Cena, V. Atalida, C. Rosario, J. M. Royer, V. Morales, E. de Leon, J. Cijntje, D. Penha, R. Medema, A. Da Costa Gomez.

Asiento. Ongewijzigd.

Atletico. Ongewijzigd.

Bismarck. Ongewijzigd.

Hercules. Ongewijzigd.

Jong Holland. Ongewijzigd.

U.S.V. Ongewijzigd.

Transvaal. Ongewijzigd.

Trappers I. A. A. C. Raphaela, E. R. A. Jansen, R. B. Wilsoe, W. F. Abad, J. C. Jacob, A. Pietersz, F. Jesurun, M. de Castro, C. Bosch, E. Evertsz, O. R. Davelaar.

Trappers II. Ch. Salcedo, A. Goedgedrag, E. Zimmerman, B. Leonora, A. M. Chirino, J. de Palm, G. Pieter, E. F. Brion, A. C. Escobar, R. E. Corasol, I. H. Dania.

Scherpenheuvel. Ongewijzigd.

Volharding. Ongewijzigd.

SPORT IN NEDERLAND.

Ajax-Sparta	3—3	DHC-DFC	5—4
Xerxes-RCH	5—5	NOAD-NAC	2—5
Stormvogels-HFC	2—2	Sneek-Leeuwarden	1—4
VUC-Blauwwit	2—5	Achilles-GVAV	1—1

B. & N.b.

Bekendmaking.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend, dat de verordening, regelende de verplichte aangifte van ongevallen en beroepsziekten, den 12den Januari 1936, in werking is getreden en dat formulieren voor aangifte van ongevallen en beroepsziekten bij hem zijn te verkrijgen. 3-3